

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Karsten Hønge
Karsten.Honge@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet

Holmens Kanal 20

1060 København K

T +45 72 20 50 00

E bm@bm.dk

www.bm.dk

CVR 10172748

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 13. februar 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 153 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Hønge (SF).

9. marts 2020

Spørgsmål nr. 153:

”Vil ministeren redegøre for, hvilke muligheder en borger har, såfremt vedkommende vil påpege og/eller klage over en faktisk forkert oplysning i en afgørelse fra et jobcenter om fx førtidspension? Ministeren bedes herunder forholde sig til, hvilke retssikkerhedsmæssige garantier, der gælder for borgeren.”

J.nr. 20/02809

Svar:

Hvis en borger er uenig i kommunens afgørelse om eksempelvis førtidspension, kan borgeren klage til Ankestyrelsen, der er klageinstans for afgørelser truffet efter lov om social pension. Det fremgår af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, at, inden en klage behandles, så skal den myndighed, der har truffet en afgørelse, eksempelvis om førtidspension, vurdere om der er grundlag for at give klageren helt eller delvist medhold. Derfor skal borgeren, der klager over afgørelsen, først aflevere klagen til den myndighed, der har truffet afgørelsen. Hvis myndigheden ikke kan give klageren medhold, skal klagen og begrundelsen for afgørelsen sendes videre til klageinstansen.

Det kan i øvrigt oplyses, en kommunal myndighed både skal følge de krav, der følger af den lovgivning, der anvendes i den konkrete sag, principperne om god forvaltningsskik og de forvaltningsretlige grundsætninger. De forvaltningsretlige grundsætninger og principperne om god forvaltningsskik indeholder retssikkerhedsgarantier for borgerne.

Det er et grundlæggende princip i forvaltningsretten, at en myndighed har ansvaret for at oplyse en sag tilstrækkeligt, så den afgørelse, der bliver truffet, er forsvarlig og materielt rigtig (officialprincippet). En myndighed må ikke træffe en afgørelse, hvis sagen ikke er tilstrækkeligt oplyst. En myndighed må heller ikke træffe en afgørelse, inden borgeren er blevet partshørt. Det betyder, at det er en myndigheds pligt at partshøre en borger som en del af myndighedens oplysning af sagen.

Partshøring er med til at sikre, at borgeren kender sagens faktiske oplysninger og har dermed mulighed for at kommentere sagens faktiske oplysninger, inden myndigheden træffer en afgørelse.

Det er dog ikke alle oplysninger, som myndigheden har pligt til at partshøre borgeren om. Eksempelvis hvis oplysningerne ikke er af væsentlig betydning for afgørelse af sagen, har myndigheden ikke pligt til at partshøre borgeren om disse oplysninger.

Hvis borgeren er uenig i oplysningerne vedrørende borgeren selv, har borgeren ret til at få noteret denne uenighed på sagen.

Hvis en sag er utilstrækkeligt oplyst, eller myndigheden ikke har partshørt borgeren, kan det betyde, at afgørelsen må tilsidesættes som ugyldig eller må genoptages, så sagen kan blive tilstrækkeligt oplyst.

Venlig hilsen

Peter Hummelgaard